

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobkyne: **Ing. M R**, bytom I M č. X, zastúpenej advokátkou JUDr. E G, Advokátska kancelária v D N V, M č.X, proti žalovanému: **ÚP, V, Š č. X, B**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 29. marca 2006, č. 11576/2005-GR, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 23/2006-45 zo dňa 30. októbra 2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 23/2006-45 zo dňa 30. októbra 2006 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že týmto rozhodnutím došlo k porušeniu zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o štátnej službe). Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Považoval ich za skutkovo správne a v súlade so zákonom. Na námietky žalobkyne neprihliadol. Konštatoval, že právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby sú upravené zákonom o štátnej službe, v zmysle

ktorého štátnozamestnanecký pomer vzniká na základe vymenovania na štátnozamestnanecké miesto dňom určeným v písomnom rozhodnutí o vymenovaní a zložení sľubu (§ 16 ods. 1); prípravná štátna služba trvá tri mesiace a plynie odo dňa vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, do prípravnej štátnej služby sa nezapočítava čas vykonávania štátnej služby uvedený v § 73 ods. 1, okrem písm. d/ - prehlbovanie kvalifikácie; prípravná štátna služba zahŕňa skúšobnú lehotu, ktorá je tri mesiace a plynie odo dňa vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, do skúšobnej lehoty sa nezapočítava čas vykonávania štátnej služby uvedený v § 73 ods. 1, okrem písm. d/. Poukázal na to, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej lehote upravuje § 42 zákona o štátnej službe, v zmysle ktorého ustanovenia štátnozamestnanecký pomer možno skončiť v skúšobnej lehote počas prípravnej štátnej služby alebo dočasnej štátnej služby z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu tak zo strany služobného úradu ako aj zo strany štátneho zamestnanca a štátnozamestnanecký pomer sa skončí dňom určeným v rozhodnutí, pričom lehota od vydania rozhodnutia do dňa určeného v rozhodnutí nesmie byť dlhšia ako 15 dní a nesmie skončiť po uplynutí skúšobnej lehoty. Krajský súd mal preukázané, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej lehote bolo žalobkyni riadne doručené na osobnom úrade služobného úradu v T dňa 21.11.2005 za účasti riaditeľa odboru sociálnych vecí a rodiny a vedúcej osobného úradu; účinky doručenia nastali napriek tomu, že žalobkyňa rozhodnutie odmietla prevziať (§ 141 ods. 4 zákona o štátnej službe) a návrh na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej lehote bol prejednaný so Z za účasti Mgr. K D. V tejto súvislosti uviedol, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru nie je podmienené predchádzajúcim súhlasom odborového orgánu, ale len prerokovaním vopred s týmto orgánom (§ 118 ods. 1 zákona o štátnej službe). Podľa názoru krajského súdu, vzhľadom k tomu, že právna úprava skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej lehote umožňuje skončenie tohto pomeru za rovnakých podmienok, t. j. z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu ako zo strany služobného úradu, tak aj zo strany štátneho zamestnanca, a tým je zachovaná zásada rovnosti šancí oboch strán štátnozamestnaneckého pomeru, sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že v jej prípade došlo k porušeniu Ústavy Slovenskej republiky, pretože nemá účinné právne nástroje na bránenie sa proti tomuto postupu správneho orgánu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného považoval za skutkovo a právne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p., neúspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Vytýkala súdu prvého stupňa, že sa stotožnil v celom rozsahu s dôvodmi žalovaného. Namietala, že súd prvého stupňa ako aj žalované správne orgány oboch stupňov nesprávne vykonali výklad ustanovení zákona o štátnej službe. Rozsudok súdu prvého stupňa považovala za nesprávny a nezákonný, pretože súd prvého stupňa sa náležite nevysporiadal s námietkami, ktoré predkladala už v odvolacom správnom konaní. Poukázala na to, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru

jej bolo doručené tri mesiace potom, ako sa mal tento pomer skončiť a súčasne, že nemožno považovať za platné predchádzajúce prerokovanie návrhu o skončení tohto pomeru, pretože záznam o prerokovaní tohto návrhu zo dňa 16.11.2005 podpísala osoba, ktorá nebola oprávnená konať za odborový orgán.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobkyne. Uviedol, že žalobkyňa neuviedla žiadne nové dôvody a nepoukazovala na žiadne zákonné ustanovenia, ktoré by boli porušené a jej odvolanie vychádza len z jej nesúhlasu s rozsudkom krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 42 zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer možno skončiť v skúšobnej lehote počas prípravnej štátnej služby alebo dočasnej štátnej služby z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu tak zo strany služobného úradu, ako aj zo strany štátneho zamestnanca. Štátnozamestnanecký pomer sa skončí dňom určeným v rozhodnutí. Lehota od vydania rozhodnutia do dňa určeného v rozhodnutí nesmie byť dlhšia ako 15 dní a nesmie sa skončiť po uplynutí skúšobnej lehoty; ak štátny zamestnanec požiada o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, vedúci úradu vydá rozhodnutie do troch dní od oznámenia skončenia štátnozamestnaneckého pomeru štátnym zamestnancom, štátnozamestnanecký pomer sa skončí dňom uvedeným v oznámení, najskôr však dňom jeho doručenia štátnemu zamestnancovi.

Podľa § 118 ods. 1, písm. a/, b/ zákona o štátnej službe služobný úrad je povinný vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom návrhy

- 1. rozhodnutí vo veciach vzniku, zmien a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru,**
2. služobných predpisov,
3. opatrení na otvorenie podmienok na riadne vykonávanie štátnej služby,
4. opatrení, ktoré sa týkajú väčšieho počtu štátnych zamestnancov,
5. podkladov na zostavenie systemizácie,

umožniť príslušnému odborovému orgánu účasť jedného člena s poradným hlasom vo výberovej komisii, v kvalifikačnej komisii, v disciplinárnej komisii a v poradných orgánoch zriaďovaných vedúcim služobného úradu podľa tohto zákona alebo na základe služobného predpisu, ak prerokúva veci týkajúce sa štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný

len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutkový stav správne a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto ich rozhodnutia treba považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že rozhodnutím vedúceho služobného úradu ÚP v T zo dňa 16.11.2005 č. OSU 13451-001/2005 bol skončený štátnozamestnanecký pomer so žalobkyňou v skúšobnej dobe podľa § 42 zákona o štátnej službe. Rozhodnutie jej bolo doručované na osobnom úrade služobného úradu v T dňa 21.11.2005 za účasti riaditeľa odboru sociálnych vecí a rodiny a vedúcej osobného úradu, kde ho žalobkyňa odmietla prevziať, o čom bol spísaný služobným úradom záznam. Návrh o skončení štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej lehote bol dňa 16.11.2005 prejednaný so Z za účasti Mgr. K D. Na základe odvolania žalobkyne proti tomuto rozhodnutiu žalovaný Ústredie práca, sociálnych vecí a rodiny V B rozhodnutím zo dňa 29.3.2006 č. 11576/2005-GR napadnuté prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že podľa § 42, § 19 ods. 2 a § 73 ods. 1, písm. i) zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer žalobkyne, štátnej zamestnankyne Ú v T, vykonávajúcej štátnu službu v prípravnej štátnej službe, vo funkcii samostatný radca v odbore štátnej služby 2.11 Práca, inšpekcia práce, sociálnych vecí a rodiny sa končí v skúšobnej lehote dňom 16.1.2006 bez uvedenia dôvodu. Žalobkyňa v zákonnej lehote podala žalobu na súd, žiadajúc rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Nesúhlasila so skončením štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej lehote bez dôvodu. Namietala nezákonnosť postupu prvostupňového správneho orgánu s poukazom na priebeh výberového konania, na základe ktorého jej vznikol štátnozamestnanecký pomer. Uviedla, že týmto rozhodnutím došlo v jej prípade k zneužitiu ustanovenia § 42 zákona o štátnej službe v konaní. Poukázala na porušenie jej ústavného práva v zmysle čl. 12 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 35 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Súd prvého stupňa v rozsahu žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného náležite a v dôvodoch svojho rozsudku sa riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne.

Zákonné podmienky skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej lehote sú ustanovené v právnej norme § 42 zákona o štátnej službe, v zmysle ktorej vyplýva, že štátnozamestnanecký pomer možno skončiť v skúšobnej lehote počas prípravnej štátnej služby alebo dočasnej štátnej služby z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu tak zo strany služobného úradu ako aj zo strany štátneho zamestnanca. Lehota od vydania rozhodnutia do dňa určeného v rozhodnutí nesmie byť dlhšia ako 15 dní a štátnozamestnanecký pomer sa nesmie skončiť po uplynutí skúšobnej lehoty. Predpokladom skončenia tohto pomeru aj tomto prípade je

prerokovanie návrhu na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru s príslušným odborovým zväzom podľa § 118 ods. 1, písm. a/, b/ zákona o štátnej službe.

Zo skutkových okolností v danej veci bolo preukázané, že služobný úrad žalobkyne skončil s ňou štátnozamestnanecký pomer v skúšobnej trojmeseačnej lehote bez uvedenia dôvodu podľa § 42 zákona o štátnej službe, rozhodnutie o skončení tohto pomeru jej bolo doručené, pretože napriek tomu, že rozhodnutie odmietla prevziať na osobnom úrade dňa 21.11.2005, v zmysle § 141 ods. 4 zákona o štátnej službe nastali účinky jeho doručenia, ako aj, že návrh na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bol prerokovaný so závodným výborom S pri Ú T podľa § 118 ods. 1, písm. a/, b/. Štátnozamestnanecký pomer bol so žalobkyňou skončený v súlade s právnymi normami zákona o štátnej službe.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní, rozsahom ktorého bol odvolací súd viazaný, namietala, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru jej bolo doručené tri mesiace potom, ako sa mal tento pomer skončiť a súčasne, že nemožno považovať za platné predchádzajúce prerokovanie návrhu o skončení tohto pomeru, pretože záznam o prerokovaní tohto návrhu zo dňa 16.11.2005 podpísala osoba, ktorá nebola oprávnená konať za odborový orgán, odvolací súd nemohol na jej námietky prihliadnuť. Rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru jej bolo doručené dňa 21.11.2005 na osobnom úrade služobného úradu, pretože účinky jeho doručenia nastali napriek tomu, že ho odmietla prevziať v zmysle § 141 ods. 4 zákona o štátnej službe. Návrh na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bol prerokovaný s príslušným odborovým orgánom ako to vyplýva zo záznamu zo dňa 16.11.2005. Správnosť tvrdení žalobkyne, že zápisnicu podpísala osoba, ktorá nebola oprávnená konať v mene odborového orgánu, v konaní nebolo preukázané, pretože v zmysle § 118 ods. 1, písm. b/ zákona o štátnej službe vyplýva, že služobný úrad je povinný umožniť príslušnému odborovému orgánu účasť jedného člena s poradným hlasom vo výberovej komisii, v kvalifikačnej komisii, v disciplinárnej komisii a v poradných orgánoch zriaďovaných vedúcim služobného úradu podľa tohto zákona alebo na základe služobného predpisu, ak prerokúva veci týkajúce sa štátnozamestnaneckého pomeru. Pokiaľ Mgr. K D bol vyslaný na zasadnutie dňa 16.11.2005 za odborový orgán, kde bol prerokovaný návrh na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, bol osobou oprávnenou konať a podpisovať zápisnicu o priebehu konania v mene odborového orgánu.

Z uvedených dôvodov pokiaľ Krajský súd v T žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom o štátnej službe a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246c/ O.s.p. v spojení s § 219 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1. Žalobkyňa nemala v odvolacom konaní úspech a preto jej nevzniklo právo na náhradu trov tohto konania a žalovanému v tomto konaní nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 18. decembra 2007

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Kavivanovová Ľubica